

evidentment ha induït a confusió. el fet és que, de conformitat als al·ludits preceptes, la designació de beneficiari o beneficiaris transmet *ipso facto* la propietat del capital assegurat a favor de les persones designades, les quals són les úniques que una volta amort l'assegurat, tenen l'indiscutible dret d'exigir el total compliment dels drets dimanants del contracte de segur; i contra això no hi podran res ni els hereus legítims de la persona que ha contractat el segur ni els creditors d'aquest de qualsevol classe que siguin, car l'assegurat podrà sempre que vulgui canviar o substituir els beneficiaris, però feta la designació d'aquests no podrà ni tan sols alterar el seu dret en virtut de disposició testamentària, perquè la designació de beneficiaris és solament revocable per voluntat de la persona mateixa que l'ha fet per acte entre vius i fent el canvi o substitució d'aitals beneficiaris en igual forma que s'havia fet l'anterior designació, essent en altre cas dita disposició irrevocable àdhuc per acte d'última voluntat, conforme s'ha dit més amunt.

Així resulta dels repeliits preceptes en concordància amb constant jurisprudència sentada pel Tribunal Suprem de Justícia, de manera que, a part el caràcter potestatiu que té el pago de les primes respecte de l'assegurat, pot sostenir-se categòricament que el capital del segur pertany exclusivament al beneficiari o beneficiaris, resultants segons lo disposat en el Reglament de la *Mutual Médica*.

Aquests efectes legals donats a la disposició que ens ocupa, són sostinguts per unanimitat en tots els països de dret codificat. A França, que fins fa poc es trobava mancada d'una legislació especial de segurs sobre la vida, la jurisprudència exposada en un dels preceptes del Codi civil francès, segons afirma qui fou distingidíssim i profund juriconsult català, En Jaume Torné Alerany, en article publicat a la *Revista Jurídica de Catalunya*, ha vingut a definir i determinar els efectes del contracte de segur pel que respecte al nomenament de beneficiari, i en igual punt descansa en l'afirmació cabdal que el segur de vida concertat en interès d'un tercer, confereix a aquest un dret personal atribuïnt-li el capital assegurat *iure proprio*, no *iure accessorio*, ja que mai dit capital ha format part del patrimoni de l'assegurat.

Aquesta mateixa significació s'ha donat el nomenament de beneficiari a Bèlgica, Alemanya, Suïssa, Àustria, Portugal, Argentina i Nord Amèrica.

Però és que en el present per tractar-se de la *Mutual Médica*, entitat que responent al seu títol no ha establert el segur a base de prima fixa, sinó que essent una mutualitat de forma mixta, aplica la corresponent derrama, que com a conseqüència no persegueix lucre i per tant està sotmesa a la Llei d'Associacions, ni tan sols és necessari invocar els preceptes dels Codis Civil i de Comerç, així com la jurisprudència d'aquí i de fora, per a sostenir l'eficàcia legal dament esmentada respecte de la designació de beneficiaris, ja que basta consignar que aquell sentit i efica-

cia legals, resulten de l'establert en l'Estatut o Reglament de la *Mutual Médica*, suprema llei en base a la qual es regeix aquesta entitat.

Resumint, doncs, i aquesta és la finalitat del espresents línees, convé que els socis del SINDICAT inscrits a la Secció de Vida, facin ús de llur dret a nomenar beneficiari o beneficiaris, car una volta feta aquesta designació, tindran la seguretat absoluta que al termini del segur, el capital d'aquest, i íntegre pasará a mans de la persona o persones designades.

MIQUEL BARBERÁ

Advocat Assessor del S. DE M. DE C.

Barcelona 24 d'Abril 1922.

Previsió mèdica

Quan en compliment de l'acord pres per la darrera Junta General ordinària d'aquest Col·legi, la seva Junta de govern ens honrà amb la confiança de nomenar-nos ponents per a l'organització de la Previsió segons la lletra i l'esperit del Reglament, hem volgut documentar-nos per al millor èxit de les nostres gestions cercant tots els mitjans perquè la realitat dels fets vingués a plasmar un ideal considerat utòpic per tots aquells que encara viuen l'encarcament opressor de l'oficialitat de les nostres col·lectivitats i respiren l'aire enrarit d'una atmòsfera vuitcentista que ofegava entre els esquifits marges del Col·legi, les més nobles aspiracions i ideals reivindicadors de la disortada classe mèdica.

Però d'algun temps ençà, les coses han sofert un canvi radical i amb l'optimisme juvenívol dels companys que ara porten les rendes directores de la bona marxa del Col·legi, s'han obert de bat a bat ses portes a totes les iniciatives i nobles aspiracions dels seus associats, escombrant totes les impureses que impedièn la marxa normal d'aquesta feixuga màquina, alleugerint-la del lastre inútil, impediint així son continu encallament i portant-la poc a poc vers el camí de l'assoliment dels nostres més bells ideals.

És vergonyós per a tots nosaltres però ens cal confessar que malgrat l'esperit de germanor i noble apostolat de la Medicina, eren tan escassos els recursos de les col·lectivitats mèdiques que fins ara teníem en la «provincia» de Lleida i tan curt l'abast de llurs respectius Reglaments, que quan un company després d'una vida de penalitats i sofriments treballant en el digne exercici de la professió, son cos ja no responia a la crida de la voluntat i per malaltia, invalidesa, accident o senilitat, havia de rendir-se anorreat per tan feixuga tasca i es veia impedit de seguir cuidant els seus malalts, era rebutjat per tothom com trast inútil del qual ja s'ha tret son màxim rendiment, i si per l'escassetesa dels seus recursos a causa d'haver de sostenir una nombrosa família, malgrat els sacrificis i privacions de tota una vida de treball no havia pogut arregar un